

Si hi ha algú que li digui a un altre “*et porto al cor*” i no és veritat, és una mentida difícil d’entendre, llevat de que sigui dita amb mala voluntat i defensant interessos plens de mesquinesa.

En canvi si algú li diu sincerament a un altre “*et porto al cor*” com una veritat conscient i viscuda li comunica un regal que mai es paga, un do i una capacitat de joia i vida immesurables.

Ja es veu que és una expressió simbòlica. El cor simbolitza la interioritat, els sentiments, allò de més profund i sensible de la persona, com el seu espai sagrat. El cor profund mereix respecte, descalçar-se i escoltar l’aigua de vida.

El cor profund es va fent durant els anys, les anades i tornades, els amors i els desenganys. És com un camí que per pujar sempre més alt passa per barrancs, turons i llargues hores de suor i el descans a la font amagada.

Quan a la litúrgia diem “*Cor de Jesús*”, com a la Festa del Cor de Jesús, no volem significar una persona diferent de Jesús de Nazaret, com un suplent. Ens referim a Ell, el glorificat, el que porta els senyals de la vida terrenal i la passió, el proper, el que es relaciona amb nosaltres, l’únic.

I és que Jesús ens ha dit i ens diu de mils formes diferents: “*saps, et porto al cor*”.

Oi que tu tens algunes imatges de persones que estimes en el teu cor? És molt possible que si s’hi veiessin estarien fins millorades del que ells o elles pensen de si mateixos. És el que passa en el cor quan estima, valora tot el positiu, excusa quasi tot el negatiu i accepta les limitacions.

Per què no et preguntes avui quina és la imatge que te Jesús sobre tu?. Aquella que respon a l’expressió “*Et porto al cor*”. Et trobaràs millorat/da, no ho dubtis. T’estima més Ell a tu, que tu a tu mateix o tu mateixa.

Quan Jesús ens diu “*et porto al cor*” la nostra resposta és aquesta: “*Confio en Tu*”.

Jesús Renau sj.
